

Arrest

nr. 89 189 van 5 oktober 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 25 juni 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 20 juni 2012 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13^{quater}).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 augustus 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. KRUIJEN, die *loco* advocaat J. HELSEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VYVER, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster diende op 10 augustus 2010 een eerste asielaanvraag in. Op 29 december 2010 nam het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) bevestigde deze weigeringsbeslissing op 19 mei 2011.

Op 20 juni 2011 diende verzoekster een tweede asielaanvraag in. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op dezelfde datum een beslissing houdende de weigering tot in overwegingname van de asielaanvraag. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

*Overwegende dat
de persoon die verklaart te heten [E.C.A.]
geboren te [...], op (in) [...]
en van nationaliteit te zijn : Kameroen
die een asielaanvraag heeft ingediend op 20.06.2011*

Overwegende dat betrokkene op 10.08.2010 een eerste asielaanvraag indiende die op 29.12.2010 van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' kreeg. Overwegende dat op 19.05.2011 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RW) deze beslissing in beroep bevestigde. Overwegende dat betrokkene op 20.06.2011 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat zij niet terugkeerde naar haar land van herkomst. Overwegende dat betrokkene zich opnieuw baseert op haar initiële vluchtmotieven die nog steeds actueel zouden zijn. Overwegende dat betrokkene eerste asielaanvraag van het CGVS een negatieve beslissing kreeg. Overwegende dat betrokkene verklaart het niet eens te zijn met de negatieve beslissing van het CGVS bij haar vorige asielaanvraag. Overwegende dat betrokkene bij de RW in beroep ging tegen de beslissing van het CGVS, en de RW deze beslissing bevestigde. Overwegende dat betrokkene verklaart, dat ze verwacht een brief te zullen ontvangen die haar voorgehouden vluchtmotieven zullen staven. Overwegende dat de loutere bewering dat met een document verwacht, bezwaarlijk als een nieuw element kan worden beschouwd. Overwegende dat betrokkene verklaart in België politiek actief te zijn. Overwegende dat betrokkene geen begin van bewijs voorlegt om dit te staven. Overwegende dat betrokkene bij haar huidige asielaanvraag "geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin zij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemd het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 7 (zeven) dagen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster haalt in een eerste en enige middel de schending aan van artikel 51/8 Vreemdelingenwet en het motiveringsbeginsel. Dit middel wordt als volgt onderbouwd:

“Aangezien artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet stelt dat de Staatssecretaris, of diens gemachtigde, kan beslissen de verklaring niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde verklaring heeft afgelegd bij een in het eerste lid bedoelde overheid en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951.

Dat dit artikel verder stelt dat de nieuwe gegevens betrekking dienen te hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

Dat verzoekster, zoals geacteerd in het gehoorrapport, een interview had met de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, waarbij zij meldde dat zij politiek actief was in België voor de SCNC, alsook dat ze verwacht een brief te ontvangen die haar asielmotieven zullen schragen.

Dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid echter stelt dat aangezien hiervoor geen bewijs voor handen is, dit geen nieuw element is.

Dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid echter een voorwaarde toevoegt aan de gestelden van de wetgever.

Dat de wetgever niet eist dat er bewijs voorligt van nieuwe elementen, enkel dat er nieuwe elementen zijn.

Dat het gegeven dat de nieuwe elementen al dan niet bewezen kunnen worden uiteraard kan geapprecieerd worden door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat dan in voorkomend geval als onvoldoende kan beschouwd worden, doch dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid niet kan eisen dat verzoekster bewijs bijbrengt van de nieuwe feiten.

Dat verzoekster ten overvloede bij huidig verzoekschrift de bewijzen van de nieuwe feiten bijbrengt, om aan te tonen dat zij geen onwaarheden vertelde tegen de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

Dat niet ontkend kan worden dat verzoekster dan ook een gegronde vrees voor vervolging heeft, in haar land van herkomst en hij als vluchteling dient erkend te worden, conform art. 1 A 2 van International Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951

Dat minstens dient erkend te worden dat haar Belgische activiteiten een nieuw element zijn, zodoende dat de weigering tot in overwegingname Van een asielaanvraag niet naar recht verantwoord werd, en de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid zich volstrekt ten onrechte beroept op artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet;

Dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid minstens de motiveringsplicht schendt;

Dat ook het belang dat verzoekster kan laten gelden apert is;"

2.2. Aangezien verzoekster inhoudelijke argumenten tegen de bestreden beslissing ontwikkelt, voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen. (RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht wordt onderzocht in het kader van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet gelet op de vaststelling dat de bestreden beslissing werd genomen in toepassing van desbetreffend artikel.

2.3. Artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet bepaalt wat volgt:

"De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid, en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen".

Artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet is van toepassing op een tweede of volgende asielaanvraag

Hieruit kan worden afgeleid dat deze gegevens:

- nieuw moeten zijn; dit is niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag,
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen,
- relevant moeten zijn; dit is ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.
- cumulatief aanwezig moeten zijn.

2.4. Het begrip "nieuw gegeven" omvat niet dat elk stuk dat nog niet werd voorgelegd ter beoordeling aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen automatisch als nieuw dient te worden beschouwd. Documenten die een verzoeker in het kader van een herhaalde asielaanvraag aanbrengt, kunnen weliswaar "nieuw" zijn in die zin dat ze nog niet eerder ter kennis werden gebracht van de gemachtigde van de staatssecretaris, maar verzoeker dient aan te tonen dat ze betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de afwijzing van zijn eerdere asielaanvraag

(RvS 13 april 2005, nr. 143.020). Immers, het loutere feit dat een verzoeker gegevens niet kon aanbrengen noch vermelden in zijn vorige asielpprocedure is onvoldoende om aan te nemen dat het een nieuw gegeven is in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet (RvS 3 mei 2001, nr. 95.156).

Het begrip “nieuwe gegevens” heeft niet enkel betrekking op de bewijsmiddelen op zich, maar ook op de inhoud ervan (RvS 16 oktober 2006, nr. 163.610; RvS 1 oktober 2009, nr. 196.606). Daarbij moet worden vastgesteld dat artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet weliswaar niet toelaat om aangebrachte gegevens aan een doorgedreven inhoudelijk onderzoek – een onderzoek ten gronde – te onderwerpen, doch niet uitsluit dat de bewijskracht van de aangebrachte elementen *prima facie* wordt beoordeeld (RvS 8 november 2002, nr. 112.420). Artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet laat immers slechts toe een herhaald verzoek in overweging te nemen indien er “ernstige aanwijzingen” bestaan voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of ernstige aanwijzingen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Of een aangebracht gegeven een “ernstige aanwijzing” inhoudt, hangt uiteraard samen met de bewijswaarde van dit gegeven. De mogelijkheid tot het *prima facie* beoordelen van de nieuw aangebrachte gegevens moet worden beschouwd in het licht van de doelstelling van het destijds in de vreemdelingenwet ingevoegde artikel 50, derde en vierde lid, met name het bereiken van een evenwicht tussen een snelle procedure die erop gericht is vreemdelingen die zich kennelijk ten onrechte vluchteling verklaren snel te weren, enerzijds, en de zorg om asielzoekers toch een voldoende rechtsbescherming te bieden anderzijds (Arbitragehof 14 juli 1994, nr. 61/94, overw. B.5.6). In die optiek is de bevoegdheid van de verwerende partij begrensd tot de beoordeling dat het nieuwe gegeven kennelijk niet van aard is om te besluiten dat er ernstige aanwijzingen kunnen zijn zoals hiervoor bedoeld.

Stellen dat het niet aan de gemachtigde van de staatssecretaris zou zijn om de inhoud van de stukken te onderzoeken, gaat derhalve niet op. Immers, de gemachtigde van de staatssecretaris kan bij de beoordeling van als nieuw aangevoerde gegevens ook nagaan of de aangevoerde gegevens “nieuw” zijn in de zin dat zij van aard zijn om tot een andere beslissing te kunnen komen dan de weigering van een eerdere asielaanvraag (RvS 7 maart 2012, nr. 8 200 (c); RvS 17 mei 2010, nr. 5 672 (c)). Uit stukken die geen bewijswaarde hebben, kunnen alleszins geen aanwijzingen van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of van het bestaan van ernstige aanwijzingen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet afgeleid worden.

2.5. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster n.a.v. haar tweede asielaanvraag enkel een aantal verklaringen aflegde, met name dat ze niet akkoord is met de weigeringsbeslissing van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, dat ze een mail verwacht die haar lidmaatschap bij het SCNC (Southern Cameroons National Council) bevestigt alsook bevestigt dat bij terugkeer haar leven in gevaar is, en dat ze actief is in België als financieel secretaresse van de Belgische afdeling van het SCNC.

2.6. Verzoekster betoogt dat ze door haar verklaringen dat zij politiek actief is voor het SCNC in België en dat ze een mail verwacht die haar asielmotieven schraagt, nieuwe elementen heeft aangedragen. Verzoekster stelt dat de verwerende partij door te oordelen dat er voor haar verklaringen geen bewijs voor handen is, artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet miskent en de motiveringsplicht schendt.

2.7. *In casu*, stelt de Raad vast dat de gemaakte verklaringen van verzoekster m.b.t. de verwachte mail die haar lidmaatschap bij het SCNC bevestigt en de verklaring dat zij actief is in de Belgische afdeling van het SCNC, weliswaar nieuw zijn in de zin dat ze voor het eerst worden voorgelegd en betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de verzoekers ze had kunnen aanbrengen.

Evenwel, dienen de voorgelegde documenten tevens ernstige aanwijzingen te bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De gemachtigde van de staatssecretaris motiveerde m.b.t. de gemaakte verklaringen als volgt:

“Overwegende dat betrokkene verklaart, dat ze verwacht een brief te zullen ontvangen die haar voorgehouden vluchtmotieven zullen staven. Overwegende dat de loutere bewering dat men een document verwacht, bezwaarlijk als een nieuw element kan worden beschouwd. Overwegende dat betrokkene verklaart in België politiek actief te zijn. Overwegende dat betrokkene geen begin van bewijs voorlegt om dit te staven.”

In tegenstelling tot wat verzoekster suggereert, valt een *prima facie* beoordeling van de bewijskracht van de aangebrachte elementen niet buiten de bevoegdheid van de gemachtigde van de staatssecretaris, zoals in punt 2.4. reeds omstandig beschreven. (RvS 8 november 2002, nr. 112.420).

Voorts wijst de Raad erop dat, in het kader van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet, het in eerste instantie aan de verzoeker is om zorgvuldig te handelen en, bij de indiening van een herhaalde asielaanvraag, de nodige stavingsstukken voor te leggen om aan te tonen dat alle voorwaarden van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet vervuld zijn. De gemachtigde van de staatssecretaris kan bezwaarlijk oordelen over stukken die er nog niet zijn. Noodgedwongen dient de gemachtigde aldus de blote verklaringen van verzoekster te beoordelen die evenwel in het kader van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet niet volstaan.

Het loutere gegeven dat verzoekster het hiermee niets eens is, toont niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris in zijn beoordeling van verzoeksters blote beweringen, die geenszins gestaafd worden met een begin van bewijs, kennelijk onredelijk heeft gehandeld.

2.8. Wat betreft de stukken die verzoekster bij haar verzoekschrift voegt, merkt de Raad op dat hij, in het voorliggend geschil overeenkomstig artikel 39/2 van de Vreemdelingenwet optreedt als annulatierechter. De Raad dient dan de regelmatigheid van een bestuurshandeling te beoordelen in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen. (R.v.St., nr. 2982 van 2 juli 2008) Dit is per definitie niet het geval met stukken die pas samen met het verzoekschrift worden voorgelegd. De verwerende partij kon derhalve op het moment van de bestreden beslissing geen kennis hebben van de stukken die verzoekster nu voorlegt, met name het schrijven van de voorzitter van SCNC Belgium inzake de Belgische activiteiten van verzoekster, het schrijven van het SCNC Kameroen en de foto's van verzoekster als lid van het SCNC. Met het bijbrengen van deze documenten vraagt verzoekster eigenlijk een feitelijke beoordeling van de gegevens van de zaak. Het opportuniteitsonderzoek behoort niet tot de bevoegdheid van de Raad en de bij verzoekschrift gevoegde documenten kunnen dan ook niet dienstig worden aangebracht in deze procedure.

2.9. Verzoekster werpt nog op dat niet ontkend kan worden dat ze een gegronde vrees voor vervolging heeft in haar land van herkomst en als vluchteling dient te worden erkend, conform het Vluchtelingenverdrag, maar dergelijke overtuiging kan de motivering van de bestreden beslissing niet onderuit halen. Bovendien gaat dit betoog voorbij aan de finaliteit van een procedure in het licht van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet en de bevoegdheid van de gemachtigde van de staatssecretaris in dit verband.

2.10. Samenvattend, maakt de verzoekster niet aannemelijk dat de gemachtigde van de staatssecretaris op kennelijke onredelijke wijze, met miskenning van de gegevens van het dossier of van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet heeft gehandeld wanneer hij besluit, gezien het gebrek aan bewijskracht dat verzoeksters verklaringen kenmerkt, dat *“Overwegende dat betrokkene bij haar huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin zij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980”* en de betrokken aanvraag derhalve niet in overweging wordt genomen.

Een schending van de materiële motiveringsplicht en artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond. Het middel is ongegrond

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf oktober tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. MAES,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

De griffier,

C. VAN DEN WYNGAERT

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

griffier.

De voorzitter,

M. MAES